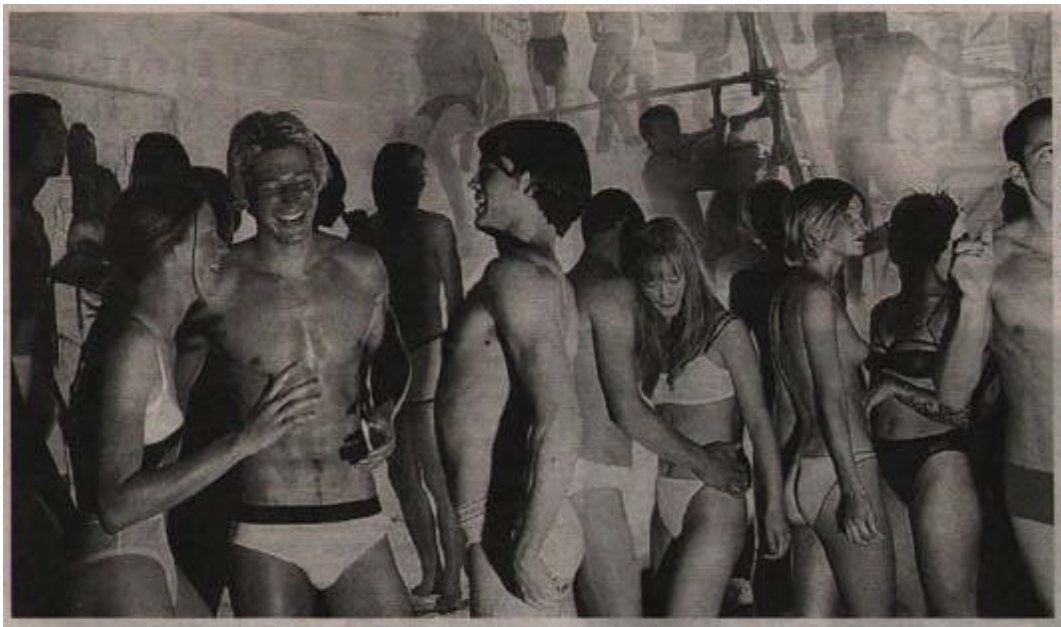

«Στις 12.30 σε όλα μου τα πάρτι οι καλεσμένοι μένουν με τα εσώρουχα». Τόδε έφη Παλαγία, η Ελληνίδα που διοργανώνει τα πιο παράτολμα ερωτικά πάρτι στη Νέα Υόρκη

>ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Η Ελληνίδα βασίλισσα των ερωτικών πάρτι

Της **Κατερίνας Ρούτση**

Όπως στις απαρχές του ανθρώπινου είδους, όλα ξεκίνησαν με την «Εκτίμαση από τον Κήπο της Εδέμ»... Έτσι ονόμασε το πρώτο της ερωτικό πάρτι, τον Νοέμβριο του 2000, στη Νέα Υόρκη.

Η Παλαγία, με άλφα και όχι με έψιλον, χωρίς επώνυμο γιατί έτσι τη γνωρίζουν όλοι, είναι η Βασίλισσα των ερωτικών πάρτι, που έκανε τους Νεοϋορκέζους να αφεθούν στις πιο παράτολμες σεξουαλικές πρόξεις, στις πιο μύχιες φαντασιώσεις τους και να παρακαλούν για μία θέση στις ιδιωτικές συγκεντρώσεις της. Η 31χρονη, που δηλώνει «100% Ελληνίδα», μίλησε στο «ΝΕΑ» για την εξέλιξη της σεξουαλικότητας, την έκρηξη των ερωτικών σχέσεων μετά την 11η Σεπτεμβρίου και τη δική της αποστολή, δοσμένη απευθείας από τη θεά Αφροδίτη.

«Οι άνδρες συνεχίζουν να είναι κυνηγοί και οι γυναίκες η λεία τους. Όμως αυτές, ήδη από τη σεξουαλική απελευθέρωση της δεκαετίας του '60, άρχισαν να κάνουν έρωτα με διαφορετικούς παρτενέρ, χωρίς να ενδιαφέρονται για σχέση ή για γάμο». Οι άνδρες όμως δεν μπορούν να ικανοποιήσουν το γυναικείο φύλο όταν το ζητούμενο είναι η τρυφερότητα, η οικειότητα και ο αισθησιασμός. Το ίδιο το σώμα του γυναικείου σώματος, οι καμπύλες, αναδίδουν τον αισθησιασμό. «Όμως η κοινωνία εξακολουθεί να πιέζει τη γυναικεία φύση να παραμένει υποταγμένη».

Η 11η Σεπτεμβρίου έφερε στο προσκήνιο τον φόβο, την αβεβαιότητα για το μέλλον. «Τώρα περισσότερο από ποτέ οι άνθρωποι στη Νέα Υόρκη είναι έτοιμοι να παραδοθούν στις επιθυμίες και στα πάθη τους. Τώρα που ένιωσαν ότι το αύριο δεν ισχύει απαραίτητα σαν χρονικό περιθώριο». Η Παλαγία επέλεξε τη Νέα Υόρκη ως την πόλη της αναζήτησης αλλά και του μυστηρίου. Αυτής της υπόγειας – «αντεργκράουντ» – κατάστασης που «ζει» παράλληλα με την επιφανειακή καθημερινότητα των Νεοϋορκέζων.

Ένας είναι ο χρυσός κανόνας για την Παλαγία: τα σεξπρογόνα (γυναικεία ορμόνη) παίρνουν τον πρώτο ρόλο από την τεστοστερόνη. Στα πάρτι της δημιουργεί μια σημόσφαιρα ερωτισμού στον ύψιστο βαθμό, για τους ανθρώπους εκείνους που είναι έτοιμοι να εξερευνήσουν τις επιθυμίες τους. «Με λεπτότητα, αισθησιασμό, ερωτική και εξωτική διάθεση, πάντα υπάρχουν ελληνικά στοιχεία στα πάρτι μου. Κανείς δεν πιέζεται να κάνει οτιδήποτε».

Η ίδια διευκρινίζει ότι οι ιδιωτικές συγκεντρώσεις της δεν είναι για όλους. Βέβαια, δεν είναι ζήτημα διακρίσεων. «Σε όλους μας αρέσει ο έρωτας. Δεν έχουμε όμως όλοι αυτό που χρειάζεται για να βρεθούμε σε ένα ερωτικό περιβάλλον με άλλους ανθρώπους». Ζητεί από τους υποψήφιους καλεσμένους της να στείλουν φωτογραφίες, αλλά και γραπτό κείμενο με τις ερωτικές τους επιθυμίες και προτιμήσεις, και να της περιγράψουν αυτό που πιστεύουν ότι θα βρουν στα πάρτι της.

Πέρα από το κέρδος (η συμμετοχή κοστίζει 100 δολάρια το ζευγάρι), πιστεύει ότι έχει ένα ιδιότυπο καθήκον. Να μεταφέρει στους ανθρώπους το πάθος, την αγάπη, τον αισθησιασμό και τον ερωτισμό, την αίσθηση ελευθερίας που έχει μέσα της. «Το σεξ είναι γιατρικό, σε συνδυασμό με την τρυφερότητα είναι το υπέρτατο, το πλήρες. Θέλω να απελευθερώσω τον κόσμο από πουριτανικές και γελοίες ιδέες του παρελθόντος που βρίσκουν καταστροφικό το σεξουαλικό πανδαισία με τρίτους, τις φαντασιώσεις, την ομφιμυλοφιλία».

Δεν υπάρχει φαντασίωση που δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα! Κι ίσως το πιστεύει αυτό, όχι γιατί είναι ανήθικη, αλλά γιατί δεν ακολούθησε ποτέ τους κανόνες, δεν έζησε ούτε πρόκειται να ζήσει μια συμβατική ζωή. «Είμαι ένα ελεύθερο φλιδόνο πνεύμα, που ήρθε σε αυτόν τον κόσμο για να καθοδηγήσει τους ανθρώπους που θέλουν να εξερευνήσουν το άγνωστο και να αποδεσμευθούν από τις αξίες του παρελθόντος».

Η οικοδέσποινα περιγράφει: Βήμα προς Βήμα τη διαδικασία στα «events» και την αημόσφαιρα που δημιουργείται. Οι περιγραφές σταματούν εκεί που οι λέξεις δεν επαρκούν για να αποδώσουν την εμπειρία.

«Οι πάρτις ανοίγουν στις 10.30 το βράδυ. Οι καλεσμένοι είναι ντυμένοι ανάλογα με το θέμα, διαφορετικά δεν μπορούν να συμμετάσχουν. Συζητούν μεταξύ τους για θέματα καθημερινά, για πολιτική, για τη Νέα Υόρκη. Και καθώς η νύχτα προχωρά, αρχίζουν να χαλαρώνουν. Στις 12.30 σε όλα μου τα πάρτι οι καλεσμένοι μένουν με τα εσώρουχα. Υπάρχει πάντα μία κοπέλα που ελέγχει τα ρούχα, ο μπάρμαν, ο παρτενέρης και άνθρωποι για την ασφάλεια. Προσλαμβάνω πάντα τους καλύτερους και πιο ερωτικούς "υπόγειους" θεατρικούς ενεργειόνερς.

Το σόου ξεκινά τα μεσάνυχτα. Μέχρι τη μία όλα τα ρούχα έχουν βγει και οι καλεσμένοι αρχίζουν να ζευγαρώνουν. Έχουν ήδη γνωριστεί μεταξύ τους και νιώθουν άνετα. Και τότε η ομορφιά που περιβάλλει το δωμάτιο είναι καλύτερη από τους πίνακες του Πικάσο... ένα ψηφιδωτό από ανθρώπινα κορμιά... απίστευτο θέαμα.... τίποτα πιο όμορφο. Η ομορφιά πηγάζει από την απελευθέρωση της σεξουαλικότητας. Αυτό είναι που κάνει τη δουλειά μου θεαματική!».

Η ίδια δεν συμμετέχει ποτέ. «Εγώ είμαι η Ντίβα! Παραδίδω φαντασιώσεις, βοηθώ να πραγματοποιηθούν, αλλά ποτέ δεν συμμετέχω».

Οι Νεοϋορκέζοι παρακαλούν για μία θέση στις ιδιωτικές συγκεντρώσεις της Παλαγίας

«"Καταναλώνουμε" αγαθά και συντρόφους»

Ο διευθυντής του Ελληνικού Σεξολογικού Ινστιτούτου, ψυχίατρος Κώστας Γκοτζαμάνης, παρατηρεί ότι «στο ερώτημα των ημερών που λέει "γιατί μία και όχι πολλές;" δεν μπορούμε παρά να λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι ο σημερινός άνθρωπος έχει χάσει την ικανότητα σύνδεσής του με πρόσωπα και πράγματα. Μέσα σε ένα χρόνο αλλάζω τον προσωπικό μου υπολογιστή για να πάρω ένα πιο βελτιωμένο μοντέλο, αγοράζω νέο αυτοκίνητο πιο εξελιγμένης τεχνολογίας. Με δεδομένη λοιπόν την αδυναμία μου να συνδεθώ για μεγάλο χρονικό διάστημα με τα πράγματα, καταναλώνω διαρκώς. Με τον ίδιο τρόπο φτάνω στο σημείο να καταναλώνω και τις σχέσεις μου με τους συντρόφους μου. Επομένως δεν θεωρώ ότι τέτοιες συμπεριφορές λειτουργούν προς κάποιο αποτέλεσμα. Πιθανόν να σε ορισμένα ζευγάρια που η σχέση τους τροφοδοτείται έτσι. Όμως σε εκείνα τα οποία η σχέση τους χτίστηκε πάνω σε αξίες εκτίμησης και σεβασμού δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη.

Επίσης να μην ξεχνάμε ότι η νέα εποχή και τα τεχνολογικά της επιτεύγματα προσφέρουν μία φοβερή διαθεσιμότητα σε εικόνες. Τόσες πολλές μάλιστα που αφήνουν βλάβες στον οργανισμό μας: η φαντασιωτική μας λειτουργία ατροφεί. Πρέπει να χρησιμοποιώ τα πράγματα που βλέπω, τους ήχους που ακούω, τις συμπεριφορές εκείνες που μου δημιουργούν επιθυμίες και ερεθίσματα. Από τη στιγμή λοιπόν που δεν μπορώ να φαντασιωθώ, αχρηστεύεται ο άνθρωπός μου ως υποκείμενο που μου προκαλεί ερωτική επιθυμία. Τότε φτάνουμε στα σύνδρομα μαζικής κατάθλιψης που οδηγούν στη γραμμή της διαστροφικής σχέσης με την πραγματικότητα. Και το σεξ μας τέτοιας κατεύθυνσης είναι πλέον διαστροφή».